

דבר-תורה לאזכרה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לאזכרה או יארצייט ולבית אבלים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

ועזבו לאחים חילם

מה לוקחים מהעולם הזה?

כשאדם נפטר לא מדברים איזו דירה הייתה לו... כמה כסף נשאר לו... כולם מבינים שאין לזה משמעות לאחר פטירתו של האיש. אם כן, על מה מדברים? אלא כל השיח מתמקד במה הוא הועיל בעצם קיומו בעולם. כמה עזר לאחרים, איך דאג לילדיו... אילו מצוות עשה... כי ברור לכולם שמה שבאמת הוא לוקח עימו לעולם הבא, זה הצדקה והמעשים הטובים שעשה.

סיפור: דון יצחק אברבנאל זצ"ל היה עשיר מאד ומקורב למלך ספרד ואף שימש כאחד השרים בממלכתו. הוא נמנה כאחד מפרשני המקרא ה"חריפים" ביותר שקמו לעם ישראל.

כיהא לגאון כמוהו, התייעץ עימו המלך בכל צעד ושעל בענייני הממלכה. כל אשר יעץ אברבנאל התברר כהצלחה מסחררת, ולכן המלך עשה כאשר הורה לו בכל תחום וראה ברכה והצלחה כפי שחזה השר החכם. יש פתגם שאומר: "לכל הצלחה יש קנאים" שאם אין קנאה, הרי שאין זו הצלחה... יום אחד הוא נקרא ע"י המלך בעקבות הלשנה של חבריו השרים ואשתו איזבל על גנבות מאוצרות המלך כאשר החשוד העיקרי הלא הוא דון אברבנאל! המלך ביקש ממנו הצהרת הון – "תכתוב כל מה שיש לך!" כך ציווהו. אברבנאל ידע את אשר זממו חבריו, ישב, כתב ומסר למלך רשימה מפורטת של עמוד אחד. לאחר עיון בהצהרת ההון, המלך והשרים פרצו בצחוק רם תוך שהם מפטירים: "זה הכול?! הייתכן?! רק הספינה שלך שווה יותר מכל מה שכתוב כאן!"

דון אברבנאל לא התרגש מהמעמד, פנה אל המלך ואמר לו: "המלך שאל מה יש לי? - וזה מה ששלי!" משראה החכם היהודי שהמלך לא הבין למה הוא מתכוון, והוא המשיך בנאוומו: "כל מה שפרטתי בדף – זה שייך לי - אלו הצדקות שעשיתי ונתתי לעניים- זה שלי! שאר הדברים נשארים כאן לאחר 120 שנות חייו. אבל אם המלך שואל מה ברשותי כרגע - אכתוב למלך בשמחה... הצדקות הן שלי, אף אחד לא יכול לקחת אותן ממני. שמורים הם לי לעולם הבא..."

הדברים שיישארו שלנו הם המצוות והמעשים טובים. יתר הדברים הם רק ברשותנו...